



Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 15. januar 2015 i sag nr. BS

B:

mod

og

J:

mod

Forsikring

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen vedrører krav mod forsikringsselskabet efter anmeldelse af et indbrudstyveri i et privat hjem. Husstanden bestod af forsikringstager P samt hans kone, B, og søn, J. Denne sag omhandler alene erstatning for effekter tilhørende hustru og søn, idet en forsikringssum vedrørende andre effekter er belagt med udlæg for P's gæld til SKAT.

Forsikringsselskabet har afvist tyverianmeldelsen som dækningsberettiget skade, idet de efter politiundersøgelsen af indbruddet ikke nærer tillid til anmeldelsens rigtighed.

Yderligere er der uenighed om opgørelsen af et eventuelt erstatningskrav, samt om forpligtelse til genanskaffelse af mistede effekter.

Sagsøgerne, B. og J., har nedlagt følgende påstande og anbringender:

"...

Principal påstand

Sagsøgte tilpligtes at generhverve:

1 stk. TV Samsung, serie UE40B6050 - værdi ca. 11.000 kr.
Beautyboks model Louis Vuitton - værdi ca. 21.605 kr.

Ring med diaman, formodet genanskaffelsesværdi ca. 1.600 Euro
 Ring med diaman, formodet genanskaffelsesværdi ca. 1.500 Euro
 Ring med diaman, formodet genanskaffelsesværdi ca. 15.600 Euro
 1 stk. TV B&O, model 6-22, anslået værdi 5.000 kr.
 Ring med diaman, formodet genanskaffelsesværdi ca. 21.750 Euro

Subsidiær påstand

Sagsøgte tilpligtes til at betale kr. 395.125 herunder 338.957 med tillæg af procesrente fra 20. januar 2012 til betaling sker og kr. 48.125 med tillæg af procesrente fra den 14. november 2014 til betaling sker.

Sagsøgte har ikke bestridt erstatningsbeløbene for de stjålne genstande størrelsesmæssigt og det bestrides at sagsøgte har bestridt værdiansættelsen under retssagen.

Dette er et nyt anbringende, der er fremsat for sent og som ikke kan tages under pådømmelse.

I øvrigt er det et nyt anbringende at forsikringssummen udgør 1.770.000 kr. og det er tidligere af sagsøgte lagt til grund at forsikringssummen udgør 1.928.000, jf. bilag 8 side 3 og der skal derfor ikke ske nogen begrænsning af erstatning for ringen som følge af betingelsernes punkt 12.4.

Påstanden kan derfor opgøres som følger:

Kontanterstatning for genanskaffelse af smykker:

Ring med sten 1,01 C'T	ca. 23.000 Euro
Ring Bell Uno hvid platin	ca. 14.300 Euro
Mara Ring sten platin	ca. 2.400 Euro
Mara Ring sten guld	ca. 2.300 Euro

Det bemærkes, at de priser, der er oplyst fra guldsmeden har været med tysk moms og uden bearbejdning. Med regulering for moms og bearbejdning udgør smykke erstatningen:

I alt ca. 42.000 Euro = ca. 312.900,00 kr.

Kontanterstatning for øvrige effekter:

Beautyboks model Louis Vuitton-	16.203,00 kr.
1 stk. TV Samsung, serie UE40B6050 -	6.699,00 kr.
1 stk. TV B&O, model 6-22 -	11.198,00 kr.

Advokatombkostninger:

For forudgående arbejde i forbindelse med dels behandling af sag overfor forsikringsselskab jfr. forsikringsaftalelovens § 32 stk. 3 ved fremsættelse af krav forud for stævning, herunder indbringelse for

Forsikringsankenævn	38.500,00 kr.
med tillæg af moms	9.625,00 kr.

Hvilket udgør takstmæssigt procedure salær for en sagsgenstand på 400 tkr.

Dette medfører et samlet krav på i alt	395.125,00 kr."
--	-----------------

Sagsøgte. : Forsikring, har over for sagsøgers principale påstand nedlagt påstand om afvisning, subsidiært frifindelse.

Over for sagsøgers subsidiære påstand nedlægges påstand om frifindelse, subsidiært betaling af et mindre beløb, alene forrentet fra sagens anlæg.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejeloovens § 218 a, stk. 2.

Af rapporten over den nævnte politiundersøgelse efter anmeldelsen af indbruddet fremgår følgende:

"...

Undertegnede Kriminalteknisk kontaktperson blev anmodet om at foretage supplerende gerningsstedsundersøgelse, hvorefter jeg kørte til stedet og ankom den 29. december kl. 09:45, hvor jeg traf forurettede, P , som påviste stedet.

Gerningsstedsundersøgelsen blev foretaget jf. Kriminalteknisk Centers retningslinier for udførelse, anvendelse af udstyr og håndtering af spor/effekter.

Der henvises til gerningsstedsbeskrivelse og undersøgelse i anmeldelsesrapporten.

Ved undersøgelse af aflistet sydvendt vindue, som patruljen havde stillet op ad muren, var væltet og blevet knust pga. af storm om natten, men ved undersøgelse af dobbelt termorude, som blev opmålt til 64x121 cm blev der ikke fundet nogle fingeraftryk, men det indikerede, at der var brugt handsker.

I vinduesrammens bundstykke var der afsat trykmærker fra 10 mm

redskab formentlig en skruetrækker o.l., som var brugt til opbrydning af vinduet.

Ved yderligere undersøgelse af området uden for huset, blev der ikke konstateret yderligere opbrudsmærker på hverken vinduer eller døre og ved undersøgelse af nordvendt hoveddør og bryggersdør, blev der ikke fundet tegn på opbrudsmærker eller synlige skader.

Nordvendt hoveddør var forsynet med "Rukolås" med indvendig kæde og vrider.

Nordvendt bryggersdør var forsynet med "Assa" lås med indvendig vrider.

I et blomsterbed sydøst for huset blev der fundet 3 sålaftryk afsat i muldjord, men de var ikke gode nok til sikring, hverken med foto eller gipsafstøbning eller opmåling, idet der havde regnet kraftigt om natten.

Ved undersøgelse af det **formodede !!!!! "Indstigningsstedet"** sydvendt aflistet dobbelt termorude, foretog jeg undersøgelse umiddelbart inden for i kontoret, hvor der står et skrivebord inden for vinduet og op ad den østlige væg hænger der en hylde, hvilket ville foranledige g-mændene til at kravle eller forcere skrivebordet, men der er ikke noget der indikere hverken skrabespor eller fingeraftryk eller noget afsat med handsker, sammenholdt med, at der henlå noget fra en kikkert og nogle små skruer på skrivebordet, umiddelbart inden for indstigningsstedet og de var ikke blevet flyttet og havde lagt der et stykke tid (også jf. forespørgsel til forurettede) - ligeledes var der ej heller nogle skrabemærker eller sålaftryk i vindueskarmen der indikere indstigning. Ved siden af skrivebordet mod øst nede i gulvniveau henstod der div. ting og der er ej heller noget der indikerede, at de var blevet væltet eller flyttet af g-mænd eller at der var nogen person, som havde passeret denne vej ind?!!!!!!!!!!

Under undersøgelsen blev forurettede P foreholdt ovennævnte undersøgelse og at der ikke var noget som indikerede, at g-mændene havde foretaget indstigning via det aflistede vindue - hvorefter han blev meget urolig og sagde, *"Jamen kan det ikke være fordi at de har været flere g-mænd og at en af dørene havde været uaflåst og at de så er gået denne vej ind?...."*

Ved undersøgelse af øvrige rum, så havde "G-mændene" været rundt i hele huset og nøjsomt gennemrodet dette samt stjålet diverse effekter jf. anmeldelsesrapporten - mens undertegnede foretog undersøgelse af sydvendt stue oplyste forurettede pludselig, at han også havde fået stjålet en sort læderstol af mrk. "Ægget" af Arne Jakobsen, som havde

stået i det sydvestlige hjørne af stuen. Forespurgt om forurettede ikke havde oplyst dette til patrulje ved deres ankomst og tilstedeværelse på g-stedet, oplyste han at der havde han ikke set, at den var stjålet?!!!

Ved undersøgelse af stuen, havde g-mændene klippet ledningerne over til hængelamper - ingen brugbare spor desangående.

Inde i soveværelset i stueplan, havde g-mændene skåret 2 madrasser op på bagsiden og under madrasserne henlå der tomt ur kasser/embalage til Rolex ure m.m.?

Der blev ikke fundet nogle brugbare DNA spor, idet g-mændene havde brugt handsker.

./ Fotomappe udfærdiget og vedlagt.

Efter endt gerningsstedsundersøgelse blev forurettede vejledt m.h.t. at fremsende opgørelse over det stjalne m.h.t. serienumre pris etc. og fremsende det til nærværende journalnummer.

Undertegnede forlod gerningsstedet d.d. kl. 11:15

G-mændene havde været rundt i hele huset - men på g-tidspunktet havde den ene af deres 2 hunde været hjemme, som er en ældre 11 år labrador.

Mens undertegnede var i gang med at undersøge dørlåsen på nordvendt hoveddør, var forurettede lettere opfarende, når han blev adspurgt om forskellige ting - gøren og laden og etc., men blev foreholdt, at det var nødvendigt at få oplysninger m.h.t. efterforskningen og pågribelse af indbrudstyvene, hvorefter han blev rolig igen.

Under undersøgelsen blev han foreholdt, at han havde oplyst, at dørkæden til låsen var afmonteret, men kunne ikke huske om han selv havde gjort det, men troede at det var g-mændene - men ved undersøgelse af døren, viste det sig, at døren var låst igen indefra og her var forurettedes teori, at g-mændene havde båret nogle ting ud ad nordvendt hoveddør og efterfølgende havde de låst døren indefra igen og derefter forladt g-stedet via nordvendt bryggersdør?!!!! - yderst mystisk."

Forklaringer

Sagsøger B har forklaret, at hun i 2001 blev erklæret personlig konkurs. Hun har aldrig hørt fra det siden og ved ikke, hvordan konkursboet er afsluttet. Hun har forespurgt hos SKAT og fået at vide, at hun ikke skylder dem noget.

Fra 2005 - 2007 boede hun i Spanien. Efter hjemkomsten til Danmark fik hun straks besøg af SKAT. Hendes mand, J , sad varetægtsfængslet, og hun havde måttet låne penge af sin far for at komme hjem med børnene. Hun fik et nervesammenbrud og forstod ikke meget af de ting, der foregik i forbindelse med skattesagen. SKAT beslaglagde nogle ting, men hun har også senere fået noget af det tilbage igen. De har aldrig afkrævet hende selv noget beløb.

Angående de stjålne smykker kan hun oplyse, at den store diamantring, som er omtalt på certifikatet om 3 ringe i sammenhæng, har hun arvet af sin mormor for ca. 20 år siden. Hun troede ikke, at den var noget særligt værd. Hun kom imidlertid engang til at tale med en guldsmed, Kim Gioielli, og han tog ringen med til Italien og fik den vurderet for hende. Det viste sig, at den faktisk var ret værdifuld. Han lavede så de to Mara ringe med sten til at kombinere med den. Designets idé var, at de tre ringe - mormoderens og de to Mara ringe - skulle anvendes som en enhed. Den sidste af ringene i sagen er hendes vielsesring. Hun fik den af P som har fortalt, at den var lavet hos en juveler, Peter Jürgensen, Flensborg. Beautyboksen har hun fået som en gave af P på en weekendtur for mange år siden, vist i anledning af en bryllupsdag.

Hun boede selv i deres hus, da indbruddet skete. Hun og P var på besøg hos hendes mor i Århus, og hun blev der, da P kørte hjem for at sove hjemme og tage sig af hunden. Han opdagede indbruddet, da han kom hjem, og ringede og fortalte hende om det.

Det er hendes vielsesring, der nu er værdisat til 21.000 euro. Hun har betalt Kim Gioielli for de to ringe, der blev lavet til mormoderens ring. Han havde det hele med til Danmark, da han efter et halvt års tid kom tilbage. Det er vel hans underskrift, der er på certifikaterne. Det er i hvert fald ham, der har udfærdiget papirerne til dokumentation for ringene. Hun fik papirerne udleveret samtidig med ringene.

P har forklaret, at han har tegnet den omhandlede forsikring efter besøg af en meget flink forsikringsmand hjemme hos dem selv. Der blev ikke spurgt til deres økonomiske forhold. De fik tilsendt et forsikringstilbud og tog imod det.

Den 21. maj 2003 blev han anholdt af politiet for momssvindel. Han blev imidlertid straks efter løsladt igen. Kort efter blev både han og hans kone erklæret konkurs. De blev indkaldt til retten i den anledning. Det endte med, at hele skylden blev kørt over på ham, som den reelle ejer af virksomheden. Man lagde til grund, at hans kone, B kun var formel ejer. Der var kun SKAT som kreditor, og SKAT har meddelt, at B intet skylder dem i dag - det er kun ham, der står som skyldner.

Den 28. december 2011 kom han hjem fra Århus, og straks han kom ind ad døren, så han, at der havde været tyveri. Han ringede til politiet. Han sendte også bud efter naboen. Politiet ankom, og de gik gennem huset for at se, hvad der var sket. Alle lamper var væk, så der var ingen lys. Politiet gik rundt og beså tingene ved hjælp af deres lygter. De meddelte, at de skulle skaffe en tekniker til nærmere undersøgelse. Vidnet skulle blive ovenpå, mens det foregik. Betjentene gik også udenfor og så på et vindue, der var taget ud og lå på jorden. De fandt et fingermærke fra en handske på vinduet. De satte vinduet op af væggen. Det væltede så i stormen om natten og gik i stykker. Han fik besked på, at han skulle holde sig væk, indtil teknikeren havde været der og undersøgt nærmere. Vidnet bemærkede derfor ikke, at "Ægget"-stolen i stuen var væk, før næste dag da teknikeren var der. Der var også andre ting, som han først senere opdagede var forsvundet.

Ved teknikerens undersøgelse næste dag undrede han sig over, at der ikke var flere spor efter tyvene. Der er imidlertid herregårdssten lagt i en sti hele vejen rundt omkring huset.

Ved det opbrudte vindue, som tyvene skulle være kommet ind af, har han selv poseret på de fotos, der er forevist til sagen. Han kravlede ind af vinduet for at vise, i hvilket omfang det kunne lade sig gøre, og det foregik uden problemer.

Da han kom hjem til huset var der rigtig dårligt vejr, og det regnede også. Det havde regnet ind på skrivebordet gennem det fjernede vindue. Bordpladen har været så våd, at det efterfølgende har slået sig lidt. Han tørrede ikke vandet op. Han fik besked på af betjentene, at han ikke måtte røre ved noget. Polititekniker, Morten Bøknæs, ankom næste dag om morgenen, og de gik ved undersøgelsen ud fra, at tyvene var kommet ind gennem det udtagne vindue.

I politirapporten omtales hoveddøren med lås og kæde. De bruger aldrig hoveddøren i hverdagen. Kæden plejer altid at være sat på. Han husker ikke konkret, hvordan det var med kæden denne dag. Familien bruger altid bryggersdøren, hvor der er en elektrisk lås. Der skal trykkes en kode for at få døren åbnet. Der er ingen alarm på. Tyvene har formentlig taget de stjalne ting ud gennem en dør. Fordøren med kæden stod altid låst. Han har ikke taget kæden af, men det har politiet måske gjort, da de undersøgte i første omgang.

Vidnet har tidligere truffet polititekniker, Morten Bøknæs, i forbindelse med en brand i Sønderhav, der blev undersøgt for eventuel brandstiftelse. Vidnet var på stedet, da polititekniker kom, og blev da også afhørt. Teknikeren sagde ved den lejlighed, at han på 5 minutter kunne se, at branden var påsat. Ved den følgende retssag om brandstiftelse fandt retten det imidlertid ikke bevist.

Efter polititeknikerens besøg skete der ikke yderligere i politisagen. Den i sagen fremlagte politirapport efterlader indtryk af, at der reelt ikke har været noget indbrud. Han har imidlertid ikke hørt noget fra politiet siden. Han har spurgt politiet om at få udleveret akterne til brug for forsikringssagen, men de svarede, at han jo ikke var sigtet for noget, så det kunne han ikke få. Sagen var henlagt.

Forsikringsselskabets taksator kom på besøg og gennemgik de forsvundne ting med dem. Han sad hos dem og regnede ud, hvad forsikringsselskabet kunne tilbyde i erstatning. Han ville derefter sende en opgørelse til hovedkontoret til brug for udbetalingen af forsikringssummen. Efterfølgende ringede forsikringsselskabet imidlertid om værdiansættelserne af nogle af tingene. De var uenige om afskrivningen. Hvis han ikke kunne få mere, så ville vidnet hellere have tingene genanskaffet. Det kunne taksator imidlertid ikke tage stilling til. Han skulle tale med en på hovedkontoret. Ham kunne de imidlertid aldrig få kontakt med. Det passer ikke, at han først krævede genanskaffelse af det forsvundne, efter at SKAT ville tage udlæg i forsikringssummen. Det var forsikringsselskabet, der varskoede SKAT om den kommende forsikringssum, hvorefter SKAT foretog udlæg i den. Udlægget blev indbragt til prøvelse for fogedretten. Det blev opretholdt for alle andre effekter end dem, der specielt er nævnt i kendelsen. Om der er udbetalt noget fra forsikringsselskabet til SKAT, ved han ikke. Han har intet hørt siden til forholdet.

Da han købte den dyre ring til B ved Jürgensen i Flensborg fik han en almindelig kvittering. Hvor den er nu, ved han ikke. Beautyboksen er købt hos Louis Vuitton i Hamborg. De fik da også en almindelig købskvittering. Forretningen kunne ikke genprinte den til brug for denne sag, fordi det var så længe siden, men de kunne bekræfte, at B var oprettet som kunde, og at købet af boksen var noteret hos dem. Dette er alt sammen meddelt til taksatoren.

K har forklaret, at han bor på samme vej i nr. 45. P ringede til ham om aftenen efter indbruddet, og vidnet gik over til ham. P var lidt chokeret. Han var netop kommet hjem fra Århus og havde fundet, at der havde været indbrud. Han havde allerede ringet efter politiet. Da vidnet kom derhen, stod P udenfor. Han viste først vidnet ruden, der var pillet ud ind til hans kontor. Ruden stod vist op af væggen. Der var helt mørkt. Der var ingen lys i stuen. Politiet kom, mens vidnet stadig var der. Betjentene gik rundt og tjekkede det hele. De tog vist også fingeraftryk. De sagde, at de skulle ringe efter en, der kunne komme og optage flere beviser.

Vidnet kender P og B privat. Han har tidligere set B gå med de forsvundne ringe. Hun brugte dem ikke til hverdag, men til festlige lejligheder.

M har forklaret, at han stadig er politimand, nu an-

sat hos efterforskningen ved grænsepolitiet. Han husker godt denne gerningsstedsundersøgelse. Han ankom om formiddagen, og P : påviste indstigningsstedet, et aflistet vindue. Politipatruljen havde om natten stillet ruden op ad en mur. Den var så væltet og gået i stykker.

Han undersøgte indstigningsstedet, herunder området indenfor vinduet. Der stod et skrivebord op imod væggen lige indenfor. Derpå lå der nogle ting, som det fremgår af foto 4 i bilag A. Der var støv på skrivebordet, som viste, at tingene ikke var flyttet fra sin vante plads i et stykke tid. Der var lidt regnvand i vindueskarmen, ikke indenfor på bordet. Der var også et rullegardin for vinduet, der ville tage det værste af regnen.

På væggen til venstre for skrivebordet var opsat en hylde. Hvis man kravlede ind gennem vinduet og ind over skrivebordet, måtte man have fat i hylde og flytte på ting, der stod på gulvet nedenunder hylden. Disse ting stod også på sin vante plads. Han sagde derfor til P at det ikke kunne være indstigningsstedet. Så må de være kommet ind gennem en uaflåst hoveddør på den anden side.

Da de kom ind i stuen, sagde P pludseligt, at der også manglede en stol. Det havde han først set nu. De fortsatte ind i soveværelset, hvor madrasser var skåret op. Vidnet spurgte med et smil, om han var kendt for at have mange penge liggende. P svarede, at han var dømt for noget med en hel masse penge.

Bagefter undersøgte vidnet den nordlige hoveddør. Der var ingen opbrudsmærker på. Der var heller ikke andre døre eller vinduer med opbrudsmærker. I forbindelse med den indvendige undersøgelse af hoveddøren stillede han spørgsmål til P , om døren havde været låst, om kæden havde været sat på, om andre havde været hjemme osv. Da blev P meget urolig og også opfarende. Vidnets spørgsmål til kæden skyldtes blandt andet, at det af anmeldelsesrapporten fremgik, at kæden ikke var sat på hoveddøren. P havde en mærkelig forklaring herom, at tyvene måtte være gået ud ad hoveddøren og ind igen, og derefter forladt stedet ad bryggersdøren. Det lød yderst mystisk. Der var en smæklås på hoveddøren.

Det lille mellemrum, der var mellem skrivebordet og væggen nedenfor det omtalte indstigningsvindue var fyldt op af forskellige ting, som var placeret på gulvet. Man kunne ikke godt kravle ind gennem vinduet uden at skubbe til disse ting eller til ting, som lå på skrivebordet og på hylden. Han vil på baggrund af undersøgelsens resultat sammenholdt med hans mangeårige erfaring som kriminaltekniker udelukke, at nogen er kravlet ind den vej. Hvis dette er korrekt, må hans konklusion være, at der ikke har været noget indbrud. Hvad der senere er sket med politisagen, ved han ikke. Han lavede kun gerningsstedsundersøgelsen.

De efterfølgende fotografier af P , der kravler ind af vinduet viser

vel en naturlig måde at kravle ind på. Han har også begge hænder på bordpladen kan man se, og man kan også se, at de effekter, der stod på gulvet ved siden af skrivebordet, for eksempel et fjernsyn, er sat op på bordet ved siden af, formentlig for at give ham plads til at komme ned fra vinduet.

Vidnet mener ikke, at der var lavet nogen afdækning af vinduet, før han kom. Det regnede og blæste om natten. Selve bordpladen var tør, og der var støv. Det er støvet, der viser, hvordan tingene har ligget tidligere. Det er svært at få støv med på et fotografi.

Pt. 1 har forklaret, at han arbejder freelance som taksator for 6 - 8 forsikringsselskaber. Dengang arbejdede han for Forsikring. Hans hovedområde er tyverisager. Han var oprindeligt kriminalassistent. I denne sag blev han rekvireret af forsikringsselskabet via mail og besøgte derefter for besigtigelse af forholdene. Han lavede så opgørelsen over det stjalne og den erstatning, der kunne beregnes, som fremlagt sidst i bilag 9.

Nr. 13 i bilaget er et Samsung TV. Han vil typisk have modtaget noget dokumentation for købet, måske et garantibevis. Han undersøger så hos forretningen, hvad et tilsvarende apparat vil koste i dag. For netop nr. 13 er det dog en skønnet pris for genanskaffelse af et tilsvarende, som det fremgår.

Post nr. 22, B&O-fjernsyn, er afskrevet med 60 % af nypris på grund af alder i overensstemmelse med forsikringsvilkårene. Priserne for fingerringe og beautyboks er ansat, efter at der indledningsvist er sendt et udkast til over det da afklarede, og han har så lavet en efteranmeldelse på de yderligere ting sammen med sin dokumentation for værdien af ringe. Der blev derefter lavet en foreløbig opgørelse af sagen på dette grundlag. Her var ringen medtaget som nr. 23. Den var ikke med i første omgang på grund af manglende oplysninger om værdien. Ved værdiansættelsen er der foretaget et fradrag på 20 % svarende til den rabat, som forsikringsselskabet kan forhandle sig til. Hans opgørelse sendes ind til forsikringsselskabet, som derefter skal afgøre, om den angivne sum kan udbetales. Det er ikke hans afgørelse.

Parternes synspunkter

Sagsøgerne har i sit påstandsdokument nærmere anført følgende:

"...

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende

at der foreligger en dækningsberettiget skade og

at sagsøgte jfr. punkt 16.1.3 er forpligtet til at fremskaffe eller levere nye genstande, som er identiske med dem, der er blevet be-

skadiget eller stjålet, hvis dette kan ske uden væsentlige ulemper for den sikrede.

Det bestrides at bestemmelsen i 16.1 giver hjemmel til for sagsøgte frit at vælge mellem kontanterstatning og genanskaffelse, da bestemmelsen udtrykkeligt fastslår,

16.1.3.

"kan identiske genstande ikke fremskaffes, kan vælge at levere tilsvarende nye genstande, dvs. genstande, som i alt væsentlighed svarer til de beskadigede eller stjålne genstande. Modsat sikrede sig genanskaffelse af nye genstande, udbetaler kontanterstatning svarende til den pris, svarende til den pris hos den leverandør, har anvist"

Allerede fordi, der ikke er anvist en leverandør kan ikke bestride størrelsen af erstatningen.

Bestemmelsen i 16.1.4 finder ikke anvendelse i nærværende sag

Det fastholdes at kravet efter forsikringsaftalelovens § 32 stk. 3 kan indtales under sagen.

Endvidere fastholdes det at såvel værdi som ejerskab er dokumenteret under sagen."

Sagsøgerne har under hovedforhandlingen yderligere anført, at den principale påstand har fornøden klarhed til at kunne tages under påkendelse. Ellers fremføres den subsidiære påstand i stedet som kapitalisering af kravet.

Is undersøgelsesrapport er mangelfuld og farvet af en forudindtaget holdning mod P. Han forsøger i sin vidneforklaring at underbygge en tidligere usikker teori med yderligere tvivlsomme oplysninger. Hans vurdering kan derfor ikke tillægges særlig bevisværdi. Spørgsmålet om anmeldelsens rigtighed skal derfor ses på den baggrund, at politiet har foretaget undersøgelse og derefter sluttet sagen. Der er derfor intet grundlag for at anfægte anmeldelsens rigtighed. P's straffedom kan ikke påberåbes som grundlag for at skærpe beviskravene for hans hustru.

Sagsøgte har i sit påstandsdokument nærmere anført følgende:

"...

Til støtte for den nedlagte afvisningspåstand gøres det gældende, at sagen bør afvises, idet sagsøgers principale påstand ikke har den for en domfældelse nødvendige klarhed, hvortil bemærkes, at fuldbyrdelse af

en dom med en domskonklusion svarende til påstanden ikke ses at være mulig.

Sagsøgte har ikke anerkendt erstatningsbeløbene, for så vidt angår sagsøgers subsidiære påstand. Der henvises i den forbindelse til sagens bilag 9, der bl.a. indeholder taksationsrapporten af 20. januar 2012, hvoraf de takserede beløb fremgår. Sagsøgte har noteret, at sagsøger med sit sammenfattende processkrift af 14. november 2014 har frafaldet krav om erstatning af 2 stk. Auping madrasser med en af sagsøger anslået værdi stor kr. 49.775. Hertil kommer, at sagsøgernes rejste krav vedrørende diamantringen i sig selv overstiger det maksimum på 15 % af forsikringssummen (kr. 1.770.000), der fremgår af forsikringsbetingelsernes pkt. 12.4 (bilag 4, side 8).

Det bestrides desuden at det af forsikringsbetingelsernes pkt. 16.1.3 (bilag 4, side 14) kan udledes at sagsøgte måtte have pligt til at genanskaffe stjålne effekter. Det fremgår udtrykkeligt af pkt. 16.1, at sagsøgte "kan vælge mellem følgende måder at erstatte tabet." Det tilkommer således sagsøgte at afgøre om et tab skal erstattes ved genlevering eller kontant betaling. Erstatningsopgørelsen skal i øvrigt ske efter i henhold til forsikringsbetingelsernes pkt. 16.1.3-16.1.5 (bilag 4, side 14-15).

Det gøres endvidere gældende, at det fremgår af sagens bilag 1, at politiet konstaterede en lang række forhold, der viser, at der ikke har været tegn på indbrud som påstået af sagsøgeren. Det bestrides derfor, at der er indtruffet en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Sagsøgte har som følge heraf ikke pligt til at generhverve de omtalte effekter i henhold til den foreliggende forsikring. Det bestrides i forlængelse heraf, at sagsøger har sandsynliggjort indbrudstyveri som anført i forsikringsbetingelserne punkt 6.2 (bilag 4).

Det bestrides desuden, at fogedrettens kendelse (bilag 5) dokumenterer, at sagsøgerne har ejerskabet til de effekter, der er omfattet af nærværende sag. Navnlig for så vidt angår diamantringene bemærkes, at fogedretten - grundet en personlig konkurs i 2001 fandt det "*ganske usandsynligt at B har ejet ringene siden 2001*", ligesom fogedretten pga. ringenes karakter heller ikke vurderede, at ringene har tilhørt P (kendelsens side 4). Eneste effekt som fogedretten har anset som tilhørende J, er et Samsung TV, model UE40B6050 (kendelsens side 4).

Det bestrides derfor også, at sagsøgerne - trods sagsøgtes opfordring - har dokumenteret ejerskabet til de pågældende effekter, herunder tid, sted og pris for indkøbene, ligesom der heller ikke foreligger fotodokumentation af nogen art, hvilket skal tillægges sagsøgerne bevismæssig skadevirkning, idet sagsøgerne har bevisbyrden for disse forhold,

jf. også forsikringsbetingelsernes pkt. 16.6 (bilag 4, side 16).

Sagsøgerne har tilsvarende undladt at opfylde sagsøgtes opfordring C og D, hvilket ligeledes skal tillægges sagsøgerne bevismæssig skadevirkning.

Sagsøgers særskilte krav bestrides tilsvarende, idet spørgsmålet om advokatomkostninger ikke kan indtales som et selvstændigt krav under sagen. Spørgsmålet må i stedet afgøres i forbindelse med rettens fastsættelse af sagsomkostninger. Der henvises bl.a. til afgørelsen optrykt i FED 2004.124 V."

Sagsøgte har under hovedforhandlingen yderligere anført, at det er sagsøgers bevisbyrde, om der er indtruffet en forsikringsbegivenhed, ligesom det er deres bevisbyrde, hvilke effekter, der er mistet, og deres værdi.

Efter politiuundersøgelsen og sagens bilag 1 og 2 er der fremkaldt en sådan usikkerhed om anmeldelsens rigtighed, at forsikringstagers forklaring ikke her overfor har tilstrækkelig bevisvægt til at løfte byrden.

Set i lyset af, at forsikringstager er straffet for økonomisk kriminalitet og tidligere gået konkurs, samt at der er skrevet mange særligt værdifulde effekter på tyverianmeldelsen, skærpes beviskravene. Det bestrides dog ikke, at J havde et Samsung TV.

Der erkendes, at forsikringssummen er indeksreguleret. Smykkerne kan herefter maksimalt dækkes med 289.200 kr.

Rettens begrundelse og afgørelse

P s anmeldelse af indbrud til politiet gav anledning til en politiuundersøgelse på ejendommen samme nat efterfulgt af en nærmere teknisk undersøgelse den følgende dag ved politiassistent i.

Hans rapport over undersøgelsens resultat, støttet af hans vidneforklaring for retten, giver anledning til alvorlig tvivl om anmeldelsens rigtighed.

Det må således - og også efter de yderligere fotografier af forsøg på at kravle ind ad vinduet - anses for usandsynligt, at der er kommet tyve ind ad det vindue, hvor ruden var aflistet og taget ud.

Hvordan tyvene så måtte være kommet ind i stedet, er der ikke oplyst nærmere om.

På dette grundlag findes forsikringstageren ikke at have løftet den almindelige bevisbyrde for, at en forsikringsbegivenhed overhovedet er indtrådt, eller i bekræftende fald under hvilke omstændigheder.

Sagsøgte har derfor været berettiget til at afvise enhver form for dækning, hvorfor sagsøgte allerede af denne grund vil være at frifinde i sagen.

Efter sagens udfald skal B og J i solidum betale sagens omkostninger for forsikring.

Omkostningerne fastsættes til 44.363,80 kr., der dækker 4.363,80 kr. til vidnegodtgørelse og 40.000 kr. til advokatudgifter incl. moms.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Forsikring, frifindes.

Sagsøgerne, B og J, skal inden 14 dage in solidum betale sagsøgte 44.363,80 kr. i sagsomkostninger.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Hanne Sofie Christensen
dommer

/jan

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Sønderborg, den 15. januar 2015.

Janne Stokbæk, kontorfuldmægtig